

KIND EN STEEN

gen die men veelal aan inteelt toeschrijft, maar die evenzeer gevolg kunnen zijn van overdeterminatie door een onnaspeurlijk biologisch lot. Uit deze kindheids-fenomenen groeien de echte „interessante vrouwen” van later, die schaars genoeg zijn en vooral zeldzaam onder de kleine en gezeten burgerij. Men zou hier mogen denken aan een biologische aristocratie, wanneer deze term tenminste ontdaan wordt geacht van alle fysieke en psychische „bevoorrechtig”. Hier is er slechts van een „uitlezing” sprake. De slotzege is natuurlijk aan het vulgus.

Neus, mond en kin zijn bij Julietje samengedrukt tot een compacte gezichtshelft, die ondanks de scherpe tekening geenszins overheerst boven de gelijkwaardige, homogene voorhoofd- en ogen-partij.

Tegenover de nobele welving van dit bovengedeelte treft het lichtelijk prognathische en reeds in alle opzichten uitgroeide benedendeel van het gezicht. Tegenover de harmonie van wenkbrauwen en neus-inplanting, — het overgevoelige van de bovenlip, de rijpe restrictie van de benedenmond. Tegenover het borende van de onkinderlijke kin, — de tedere toets van overigens zeer scherp ingeschulpte neusvleugels. Het geheel bezit zoveel levendigheid en afwisseling, dat nu al geen man licht uitgekeken raakt op een uiterlijk van zo talrijke facetten, vol tegenstrijdigheden zonder onlust, en van zulk een bevangende aanminningheid zonder koketterie.



Pieter Starreveld, Julietje, marmer